ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ ΙΗ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7668
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24-94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1937

Σελήνη 7 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλιου 7.15 Δύσις 6.04'. Θεοδώρου Τύρωνος

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Ὁ κ. Μεταξᾶς εἰς τὸν προγραφεὶσὲν ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ ἀθῶον λέγον τοὺς πρὸς συμπάθειαν προσφύγας ἐν ἀεὶ ἐσκαμμένῃ τῶν ἐγκυκλίων τῆς ὑδρεύσεως αὐτοῦ, ἔβασεν ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἀδεκαστίας καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀντικειμενικότητος, τὸ ἀπὸ δεκαετοῦς ἀλυτον προσφυγικὸν αἴνιγμα—δόλιον τὸ ἀκριβὲς περὶ αἰνίγματος ἐπρόκειτο.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ πρόσφυγες ἠρθησαν ἤδη εἰς τὸ ἐθνικὸν ἔδαφος, ποῖον ἀρμόζει νὰ εἰρωνεύῃ τὸν Ἕλληνας πατριώτας δυστυχήσαντες καὶ τοὺς ἀπόγονοι τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάς ἐδέχθη μὲ πραγματικὴν ἀδελφικὴν στοργὴν εἰς τοὺς κόλπους της καὶ τοὺς ἐμετρήσασε ὅσον ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατὸν τὸν πόνον ἐκ τῆς ἐξορίας των καὶ τὴν δυστυχίαν ἐκ τοῦ ἐκπατρισμοῦ των.

Γνωρίζομεν ὅλοι πόσον τὸ ἀμφιταλὲν παρελθὸν τῆς χώρας αὐτῆς ἐξεμεταλλεύθη τὴν ἀνθρωπίνην θλῖψιν καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν προσφύγων, τοὺς ὁποίους ἀναλόγως ἔσυρον αἱ πολιτικαὶ μερίδες μᾶχρι τῶν κελλῶν, οὐχὶ ὡς λεγομένου ὄντος, ἀλλὰ ὡς μονάδας καὶ ὡς σύνολον ψήφων.

Καὶ ἔπειτα : Ἐδῶ δὲν ἔχει ἔπειτα.

Πλὴν τῶν πρασφυγοπατέρων, οἵτινες ἐκαρπώθυτο τὰ ὤφελη καὶ ἐπλούτισεν ἀσυστόλως εἰς βάρος τῆς προσφυγικῆς μάζης, ὁ πολὺς προσφυγικὸς κόσμος ἐγνώριζε μόνον τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ τὴν ἀαυδοσίαν τῶν προκαίρων κυβερνητῶν. Διὰ νὰ ἔλθουν νέαι ἐκλογαί. Διὰ νὰ ἀκούσουν νέους παιάνας καὶ νέας ὑποσχέσεις, διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τοὺς μὲν καὶ διὰ νὰ πολεμήσουν μὲ φανατισμὸν τοὺς δέ, διὰ νὰ ἐγκαταλημθοῦν καὶ πάλιν μετὰ τὰς ἐκλογὰς εἰς τὴν τύχην τῶν ἔρημα εἰς τὴν πολιτικὴν πολυλογίας καὶ τῆς στυγνῆς πραγματικότητος.

Σήμερον ὅμως τὰ πράγματα ἠλλαξαν ριζικῶς. Οἱ πρόσφυγες ἀποτελοῦν ἐν ἀδιάσπαστον σύνολον μὲ τοὺς κατοίκους τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι οὐδέποτε τὸ πλέον τὸ προσφυγικὸν στοιχεῖον θὰ γίνῃ ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ἐκ μέρους ἀνέρων τινῶν μικροπολιτικῶν εἴτινες ἤδη ἔχουν τραπῆ εἰς ἀτακτον φυγὴν μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου 1936.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μὲ τὴν διακρίνουσαν τοὺς λόγους του ἁπλότητα καὶ πεποίθησίν τε, ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως ὅτι οὐδεμία διάκρισις θὰ γίνεται πλέον μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων. «...Ὁμιλῶν ἰδιαιτέρως πρὸς σᾶς, ἄς εἴπω τὴ λέξι, ἀφοῦ εἶναι συνηθισμένη, πρόσφυγες, γιὰ μένα δὲν εἶσθε πρόσφυγες, γιὰ μένα εἶσθε Ἕλληνες, ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες, εἶσθε Ἕλληνες Ἀθηναῖοι, Ἀθηναῖοι σάν τοὺς ποιὸ παλιοὺς Ἀθηναίους—ὁμιλῶν λοιπὸν πρὸς σᾶς, αἰσθάνομαι πόσα καὶ πόσα εἶναι ἀκόμη, ποῦ πονεῖν τὴν ψυχή σας, ἀλλὰ γιὰ ἐκεῖνα τὰ ζητήματα, ποῦ ἀποτελοῦν τὰ ἀπαραίτητα τῆς ζωῆς, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι γιὰ τὰ ζητήματα αὐτὰ θὰ φροντίσουμε ἰδιαιτέρως καὶ θὰ τὰ βγάλουμε πέρα...»

Ἴσως πρώτη φορὰ ὁ προσφυγικὸς κόσμος ἀκούει ἀπὸ πρωθυπουργικὸν στόμα τὴν ἀλήθειαν, τόσον ἁπλῆν καὶ βεβαίαν. Ὁ κ. Μεταξᾶς ὁλιγόλογος καὶ παραστατικὸς ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως ὅτι κατέπεσαν τὰ μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων χωρίσματα, μόνον δὲ διαφορὰ λέξεων ὑπάρχει.

Οἱ πρόσφυγες ἄς ἔχουν πάντες κατὰ νοῦν ὅτι ἀπηλευθερώθησαν πλέον ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐπιβάλλει εἰς τὸν τράχηλόν των τὸ πολιτικὸν παρελθὸν τῆς χώρας αὐτῆς καὶ ὅτι ἐνωμένοι καλοῦνται νὰ συμβάλλουν διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος των.

ΟΤΑΝ ΟΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΕΡΓΑ...

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ κ. ΧΡ. ΓΙΩΤΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Εἰς τὸ τελευταῖας κομισθὲν φύλλον τῆς ἐγκύρου ἐφημερίδος τῆς Νέας Ὑόρκης «Ἀτλαντίς», δημοσιεύεται ἡ κατωτέρω ἀνταπόκρισις ἐκ τῆς πόλεως μας, ἀναφερομένη εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας κ. Χρ. Γιώτη, τοῦ ὁποίου τόσον ζωηρὸν καὶ ἀξιέπαινον εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν Πατρῶν. Τὴν ἀνταπόκρισιν αὐτὴν ἀναδημοσιεύομεν ἐκ καθήκοντος σπουδαιότατα καὶ ζωτικὰ ζητήματα τῆς πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκφράζεται χαρακτηριστικῶς ὁ κ. Νομάρχης.

ΜΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Μαζὶ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς Αὐτοδιοικήσεως —τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθὸν τὸ ὁποῖον τὸ Νέον Κράτος προσέφερεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν— ὁ νομὸς μας εἶχε τὸ πρόσθετον εὐτύχημα νὰ τὸν ἐδρῃ μὲ πρώτον ἐκτελεστὴν αὐτῆς ἕνα ἀγτελὸν ἐξαιρετικὰν ἀνάτερον δημόσιον λειτουργὸν τὸν σημερινὸν μας Νομάρχην κ. Γιώτην.

Ποία μαγικὴ ἐπὶ τὰ βελτίω μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν δημοσιῶν ὑπηρεσιῶν ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ μας, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Νομαρχίαν Πατρῶν, ὁ διακεκριμένος δικαστικός. Θὰ μοῦ ἦτο ἐξαιρετικὰ δύσκολον νὰ παραστήσω καὶ μάλιστα εἰς τὰ περιορισμένα ὅρια μιᾶς ἀνταποκρίσεως. Ἄλλως τε ἡ ἀκεραιότης τοῦ ἤθους καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ του μόρφωσις ἦσαν ἤδη γνωσταὶ ἐνταῦθα πρὸ τῆς ἀφίξεώς του ἀκόμη. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς, 2-3 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν διατριμάτων τῶν νομαρχιακῶν μεταβολῶν ἔλεγεν εἰς ἐπιτροπὴν Πατρινῶν ἐπισκεφθεῖσαν αὐτὸν διὰ νὰ τοῦ δοθεῖῃ διάφορα τοπικὰ αἰτήματα:

—Θὰ σᾶς στεῖλω στὴν Πάτρα ἕνα ἰδεῶδες Νομάρχη!

"Ἀληθινά, τὸ ὄμηγον περίπου μόνον χρονικὸν διάστημα τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας τοῦ νέου Νομάρχου, ἤρκεσε διὰ νὰ ἀποδειχθῇ χωρὶς ἀμφισβήτησιν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἤρτο καθόλου ὑπερβολικὰς ὅταν ἔλεγε αὐτό.

Ὁ κ. Νομάρχης μᾶς ἐκθέτει τὰς σκέψεις του καὶ τὰς ἐνεργείας του ἐπὶ ὅλων τῶν μεγάλων ζητημάτων τῆς πόλεως καθὼς καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως. Ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τοῦτον εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ὁριστικῆς διευθετήσεως τῆς κοίτης τοῦ Γλαύκου προξενοῦ τος κατ' ἔτος τεραστίας καταστροφὰς εἰς τὴν εὐφορον δυτικὴν πεδιάδα τῶν Πατρῶν. Ὁ κ. Νομάρχης πληροφορεῖ ὅτι ἡ σύναψις μεγάλου δανείου ἐκ 42 ἑκατομμυρίων δραχμῶν δυναταινὰ θεωρῇ ὡς τετελεσμένον γεγονὸς εἰς τρόπον ὥστε ἡ μάστιγ αὐτὴ νὰ μεταστραπῇ ἀνιθέτως εἰς παραγωγικὴν δύναμιν σύμφωνα πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν μελέτην τῆς Ἐδρανικερικῆς Ἑταιρίας ὁ «Γλαῦκος».

—Καὶ τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν κ. Νομάρχα;

—Ἔγινεν ἤδη ὅτι ἦτο δυνατὸν ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ γίνῃ. Ἐκεῖ ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ γίνῃ. Ἐκεῖ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐστιάζονταο εἰς ὅλίγα πανάθλια δωμάτια ὑπὲρ 300 περίπου κατάδικοι, σήμερον στεγάζονται ἀνθρωπίνως μόνον εἰ ἡμέρας. Οἱ ἄλλοι οἱ ἐκτίοντες μεγάλας ποινὰς καὶ οἱ ταραξίαι πεφέβηταν εἰς διαφόρους φυλακὰς τοῦ Κράτους. Ἀπὸ τῆς ἀφίξεως ἐνταῦθα τοῦ νέου διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν κ. Νίκου τοῦ ὁποίου ὁ φείλω νὰ ἐξάρω τὴν προσπάθειαν, ἐπεδλήθη πλήρης τάξις, ἐκεῖ ἄπου πρότερον ἐξαλεῖτο μία ἀναχρία στιγματίζουσα τὴν ἔννοιαν τοῦ κράτους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνέργειαν τῶν νέων φυλακῶν χάριν τῆς ὁποίας καὶ ἡ πρόσφατος κάθοδος εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δύναμαι νὰ σὰ βεβαιώσω ὅτι ἐκ τοῦ συναφθησομένου δανείου τῶν 300 ἑκατομμυρίων δραχμῶν τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συνάψῃ τὸ κράτος διὰ τὴν ἀνέργειαν φυλακῶν καθ' ὅλον τὸ κράτος, ἐκ τῶν πρώτων θὰ διατεθῇ κονδύλιον 10 ἑκατομμυρίων διὰ τὰς φυλακὰς Πατρῶν. Νομίζω ὅμως ὅτι τὴν τοιαύτην τοῦ Κράτους διάθεσιν πρέπει νὰ ὑποδοκηθῇ καὶ ὁ Δῆμος μετέχων κατὰ τὸ ἥμισυ τοιαύτας τῶν ἐξ τὴν δαπάνην τῆς ἀγορᾶς τοῦ καταλλήλου γηπέδου.

—Καὶ διὰ τὸ σανατόριον Ζάστσος, κ. Νομάρχα;

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ]

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΙ ΖΥΜΩΣΕΙΣ

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΓΑΛΛΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΤΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΧΑΛΙΦΑΣ - ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥ „ΧΡΟΝΟΥ"

Ἡ συνάντησις τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας ἐν Λονδίνῳ φὸν Ριμπεντροπ μετὰ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ, σφραγιδοφόλακος τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἔλαβε χώραν τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην εἰς τὸ Φόρεϊν Ὄφφις. Ἡ συνομιλία μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν διήρκεσε πλέον τῶν δύο ὡρῶν καὶ φαίνεται ὅτι περιεστράφη ἐπὶ γενικῆς φύσεως ζητημάτων καὶ ἰδίως ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν εὐρωπαϊκὴν πολιτικήν.

Εἶχε προαναγγελθῇ ὅτι ἡ ἐν λόγῳ συνάντησις ἦτο μεγάλης σημασίας καὶ ἐδημιούργει νέαν τακτικὴν εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν. Οὐδὲν ὅμως τὸ σημαίνον πρόεκυψεν ἐκ τῆς συναντήσεώς ταύτης. Ἐὰν εἰς τὸ Λονδῖνον τρεῖται, ὡς εἶναι φυσικὸν ἐπιφυλακτικότης ὡς πρὸς τὰς ἀνταλλαγέισας γνώμας, οὐχ' ἧττον ὅμως δλαι αἱ μέχρι τοῦδε πληροφορίαι φανερώνουδτι ὁ φὸν Ριμπεντροπ δὲν ὑπέβαλε προτάσεις, οὔτε δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἀποικιακὰς διεκδικήσεις τῆς Γερμανίας, οὔτε δι' ἐδεχόμενον εὐρωπαϊκὸν διακανονισμὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν σχέσεων.

Αἱ πληροφορίαι τοῦ τύπου, αἱ προερχόμεναι ἀπὸ ἀγγλικὴν ἀνπείσμον πηγὴν—δὲν δυνάμεθα ἀλλαχοῦ ν' ἀναφερθῶμεν ἐφ' ὅσον οἱ ἐπίσημοι κύκλοιτοῦ Λονδίνου τηροῦν ἀπόλυτον σιωπὴν—δίδουν διαφόρους ἐρμηνείας εἰς τὴν συνάντησιν Χάλιφαξ—Ριμπεντροπ. Αἱ μὲν ἀναφέρουν ὅτι αἱ συνομιλία. τοῦ Φόρεϊν "Οφφς μεταξὺ τοῦ "Ἀγγλου σφραγιδοφύλακος καὶ τοῦ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ ἀφῶρων τὸ πρόβλημα τῶν ἀποικιῶν, τὸ πρόσκομμα τὸ ὁποῖον θὰ παρουσιάζεν, ἀπὸ γερμανικὴς ἀπόψεως, τὸ γαλλοσοβιετικὸν σύμφωνον ἐνὸς νέου συμφώνου Λοκάρνο ἢ.ἀ τὴν Δύσιν, τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ γερμανικὸν τετραετὲς οἰκονομικὸν σχέδιον δὲν θὰ ἐσήμαινε καθόλου ὅτι τὸ Ράϊχ ἐννοοῦσε ν' ἀπομονωθῇ οἰκονομικῶς τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ τέλος τὴν ἀναγκαίαν προστασίαντῶν γερμανικῶν μειονοτήτων,αἱ ὁποῖαι διαιοῦν ὁπὸ τὴν κυριαρχίαν ξένων Κρατῶν.

Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς «Πρωϊνὸς Ταχυδρόμος» πιστεύει ὅτι τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐπραγματεύθη ὁ πρεσβευτὴς τοῦ ΙΙΙ Ράϊχ ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν ἐν Ἱσπανίᾳ ἀπὸ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον καὶ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξασκηθῇ ἡ πολιτικὴ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς τονίζει ὅτι ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς, κατὰ τὴν συνομιλίαν του μὲ τὸν λόρδον Χάλιφαξ, ἀνεφέρθη ἐπίσης εἰς τὰς σχέσεις τῆς Γερμανίας μετὰ τῶν ἀμέσων γειτόνων της καὶ ἰδίως τὴν ἐπιβλλομένην ἐξουδετέρωσιν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ.

Ἔτμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ διπλὼ μάτης αὐτὸς τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Φύρερ θὰ ἐπέμενε κυρίως ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου, τὸ ὁποῖον—ὡς γνωστὸν—ἀπασχολεῖ δλας ἰδιαιτέρως τὴν κυβέρνησιν τοῦ ΙΙΙ Ράϊχ καὶ θὰ ἐξέθεσε τὴν ἔντονον δ ἄσιν τῶν πρακτόρων τῆς Μόσχας εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ εἰς αὐτὴν μᾶλιστα τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν. Ἡ ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσα ἀγγλικὴ συντηρητικὴ ἐφημερὶς προσθέτει, ὅτι ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς ἐβεβαίωσε τὸν Χάλιφαξ ὅτι ὁ καγκελάριος Χίτλερ εἶνσι ἀποφασισμένος νὰ συνεργασθῇ μὲ δλα τὰ ἄλλα ἔθνη διὰ τὴν ἐδραίωσιν τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης, ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ συμμετάσχῃ εἰς διαπραγματεύσεις ἐν δψει συνάψεως νέου Δυτικοῦ συμφώνου καὶ ὅτι ἀπεφάσισεν ἐπίσης νὰ ἐγγυηθῇ τὴν οὐδετερότητα τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδίας. Ἐπὶ πλέον—τονίζει ἡ ἐφημερὶς—ὁ φὸν Ριμπεντροπ ἄφησε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐλθῇ εἰς καλλιτέραν συνεννόησιν μὲ τὴν Τσεχοσλοβακίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν τῆς γερμανικῆς μειονότητος εἰς τὴν χώραν αὐτήν.

Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ δεχθῶμεν ὅλας τὰς ἀνωτέρω σκέψεις εἰμὴ μόνον ἐὰν ἐπιφύλαξιν μᾶχρις ὅτου λάβωμεν γνῶσιν ἐξ ἐπισήμου πηγῆς, εἴτε ἐκ Λονδίνου, εἴτε ἐκ Βερολίνου, τοῦ ἀκριβοῦς ἀντικειμένου τῆς μακρᾶς συνομιλίας τοῦ φὸν Ριμπεντροπ μετὰ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ. Γενικῶς ὅμως δυνάμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι δὲν ἐγένοντο σοβαραὶ καὶ βάσιμοι διαπραγματεύσεις καὶ ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμεναι διπλωματικαὶ σχέσεις μεταξὺ Μεγάλης Βρεττανίας καὶ ΙΙΙ Ράϊχ οὐδόλως ἐτροποποιήθησαν.

Αἱ πολιτικαὶ ἀπόψεις μεταξὺ τῶν δύο «Ἐθνῶν» παραμένουν πάντοτε διάφοροι. Καὶ ὅτε ἀξιολογοῦθν νὰ παραμένῃ τοιαῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γερμανία θὰ προσπαθῇ ν' ἀποσπάσῃ τὴν Γαλλίαν καὶ νὰ παρασύρῃ τὴν βρεττανικὴν κυβέρνησιν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐξοντώσεως τοῦ μπολσεβικισμοῦ, εἰς μίαν πολιτικὴν τείνουσαν πρὸ παντὸς νὰ ἀποκλείσῃ συστηματικῶς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴν κοινότητα. Πληροφορίαι τινὲς ἀγγλικῆς πηγῆς ἀφήνουν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ὁ λόρδος Χάλιφαξ ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ ΦὸνΡιμπεντροπ ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις ζητεῖ ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιον τὴν ἔγκρισιν νέων καὶ μεγάλων πιστώσεων διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου.Τοῦτοδιαπιστοῦ καλῶςθτιδὴ ἡ Γερμανία θελῇση νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν σημερινὴν πολιτικήνῃ ἡ Μεγάλη Βρεττανία εἶναι ἀποφασισμένη νὰ συνεχίσῃ τοὺς ἐξοπλισμοὺς τὴς τόσον δσον τὸ ἀπαιτῆσῃ ἡ διεθνὴς κατάστασις.

Διὰ νὰ καταστῇ κανεὶς ἐνήμερος τῶν πραγματικῶν πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν ἀπόψεων τῆς Ἀγγλίας καθ' ὃν χρόνον ἡ Γερμανία προσπαθεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ Λονδῖνον ἐν δψει μιᾶς πολιτικῆς συμφωνᾶς, ἀρκεῖ ν' ἀνεφερθῇ ὅτι ὁ ἐφ Σάμουελ Χόαρ, πρὸ τοῦ λόρδος τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ προσωπικὴ ἐπιρροὴ εἶναι τεραστία εἰς τοὺς κόλπους τῆς βρεττανικῆς κυβερνήσεως, ἐξεφώνησε τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτη εἰς τὸ Πτίρμινχαμ ἔνα μακροσκελὴ λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐτόνισεν ὅτι ἡ πεῖρα μᾶς διδάσκει ὅτι πᾶσα ἀδυναμία τῆς Μεγάλης Βρεττανίας θὰ ἐσήμαινε πολιτικὴν σύγχυσιν ὄχι μόνον ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλ' εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

—Λαβόντες αὐτὸ τὸ μάθημα—εἶπεν ὁ σὲρ Σάμουελ Χόαρ—εἴμεθα τώρα ἀποφασισμένοι ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἐπαναστάσεως πραγμάτων καὶ τοῦ λοιποῦ θὰ ἐπαγρυπνῶμεν ὥστως ὥστε αἱ δυνάμεις μας νὰ παραμένουν ἀπολύτως ἀνάλογοι πρὸς τὰς εὐθύνας μας. Ἂς μάθουν ὅλαι αἱ ἄλλαι χῶραι τοῦ κόσμου ὅτι μιὰ φορὰ τοῦ ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἀνέλαβε μίαν μεγάλην προστασίαν θὰ τὴν φέρῃ αἰσίως εἰς πέρας».

ΣΤΥΓΕΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ ὁδὸς Καστανὸ εὑρίσκεται ἐν ἀναστατώσει, συνεπεία ἑνὸς φραγκικοῦ δράματος, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς δράστην τὸν Ἀλφόνσον Τυό, ἡλικίας 35 ἐτῶν καὶ θῦμα τὴν σύζυγον τούτου 28 ἐτῶν. Ἡ ἀτυχὴς γυναῖκα κατήγετο ἀπὸ τὴν Μαρτινίκαν καὶ εἶχεν ἀποκτήσει μετὰ τοῦ Τυὸ ἕνα τέκνον, τὸ ὁποῖον ἄγει σήμερον ἡλικίαν 4 ἐτῶν. Ὁ ὁλοφόνος, ἀνακρινόμενος, ἀφιγγῆθη τὰ γεγονότα ὡς ἑξῆς:

—Ἀσφαλῶς εἶχα πυρετὸ ὅσαν ἐσκότωνα τὴν γυναῖκα μου. Μοῦ φαίνεται ὅτι βρίσκομαι ἀκόμη μέσα σ' ἕνα ὄνειρο. Τὴν ἐσκότωσα μὲ τέσσερὰς πυροβολισμάς. Ἔρριξα πρῶτα τὸ δῶο σφαῖρες καὶ κατόπιν ξανανιόμασα τὸ ὅπλον μου. Δὲν ἔφυγ τὴ μὲ εἶχε πιάσει τὴ σιγμὴ ἐκείνῃ».

Εἰς ἀπαντῆσιν τοῦ ἀνακριτοῦ νὰ δώσῃ περισσοτέρας λεπτομερείας, ὁ δολοφόνος, χωρὶς νὰ προδείξῃ καμμίαν ἀνεξῆρσιν, ἔκαμε μὲ λόνια μᾶλλον ἀναπαράστασιν τῆς δολοφονικῆς σκηνῆς.

—Εἴχαμε πανγευτῆ ἀπὸ δυὸ —μισὸ τώρα χρόνια, ἀλλὰ ἔτχα γνωρίσει πολὺ πρὶν τὴν Μαργαρίτα Ντοὺρ, ἐφ' ὅσον τὸ παιδί μας, ὁ μικρὸ, Γκύ, εἶναι σήμερα 4 χρονῶν. Στὴς ἀρχὴ τοῦ γάμου μας, τὰ ἐπερνούσαμε καλά. Ἡ γκρίνες μὲ τὴ γυναῖκα μου ἀρχισαν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴ μου ἀπὸ τὸ Κονγκό, ὅπου ἐδούλευα σ' ἕνα ναυτηγεῖο. Ἀπὸ τότε ἔχουν περάσει 18 μῆνες. Ἀρχισα νὰ καταλαβίνω, ὅτι ἡ Μαργαρίτα μὲ ἀπατοῦσε καὶ ἐβρόβιμουνα μῆτιος φύγῃ καὶ μοῦ πάρῃ μαζύ τὴς καὶ τὸ παιδί μου, ποὺ τὸ ἀγαπῶ τόσο πολύ. Σήμερα τὴς ἐπανέλαβα γιὰ γκλισσοτὴ φορὰ ὅτι δὲν θὰ ἠμποροῦσα νὰ ζήσω, ἐὰν θὰ μὲ ἐγκατέλειπε καὶ ὅτι ἐὰν θὰ ἔφευγε μὲ τὸ παιδί μου, θὰ τὴν ἐσκότωνα. Εἰς ἀπάντησή μου εἶπε, ὅτι τὸ παιδὶ δὲν ἀνῆκε εἰς ἐμέ. Τότε ἔχασα τὰ λογικά μου...»

-A PARIS....

Η ΖΩΗ ΤΩΝ „ΤΡΟΤΕΖ" ΣΤΗ ΠΟΛΙ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Ἕνας Ἄγγλος δημοσιογράφος ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἐπαγγελματικοὺς λόγους ἐπεσκέφθη τὸ Παρίσι, μετὰ δεκαήμερον παραμονήν του ἔστειλε εἰς τὴν ἐφημερίδα του τὴν πρώτη ὡς κάτωθι ἀνταπόκρισίν του σχετικῶς μὲ τὴν κίνησιν τῶν «τροτὲζ», τῆς ὁποίας πιστοῦς μεταφράζομεν ἐνδεχόμενον σημεῖον:

«Ἦταν ἡ ὥρα 7.30'—γράφει—ὅταν περιεγλζήμενος ἕνα μεγάλο κατάστημα κλειστό, ἀλλὰ μὲ φανταστικὴ ἠλεκτροφωτισμὸ, μ' ἐπλησίασε μία χαριτωμένη δεσποινίς.

Ὁμολογῶ—ἐξακολουθεῖ—ὅτι δὲν πρώτην φορὰν ἐπισκέπτομαι τὸ Παρίσι—τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ μὲ ἐσαγήνευσε. Βέβαια, λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματός μου ἐγνώρισα καλὰ—ἀπὸ περιγραφὲς καὶ ἐντυπώσεις ἄλλων συναδέλφων—τὰ σημαίνει Παρίσι καὶ πῶς γίνεται ἡ δουλειὰ τοῦ «Τροτουάρ».

Ἀλλὰ νὰ μὴ πιστεύετε ὅτι ἐκείνη τὴ στιγμὴ ποὺ μὲ ἐπλησίασε ἡ νεαρὰ χαριτωμένη δεσποινίς—γιατί μόλις 18 ἐτῶν θὰ ἦτο—δὲν θέλησα νὰ πιστεύω κάτι τέτοιο.

Καὶ ξαφνικὰ

—Ἀσφαλῶς κύριε, ἀποτελοῦμένη τ' ἀμὲ μοῦ λέγει, θὰ θαυμάζετε αὐτὸ τὸ φανταστμαγορικὸ θέαμα τῆς ἐξοῦσιάσεώς...

Χαριτωμένη δεσποινίς ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερον χαριτωμένη ἡ ὁμιλία της!!

Πόσο μοῦ ἄρεσε—καὶ δὲν τὸ ἀπόκρυπτω—ἡ προχορά της!

—Μάλισταί! τῆς εἶπα ξερά.

Καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴ ξερὴ λέξι κατάλαβε τὸ διαβολοθήλυκό ὅτι ἤμουνα ξένος.

Ἀκόμη κατάλαβε ὅτι ἤμουνα μάλιστα καὶ Ἀνδρέζος, γιατί ἡ πρώτη ἐρώτησή της μετὰ τὸ μάλιστα τὸ δικό μου ἦτο:

—Ἀσφαλῶς θὰ εἴσθε ξένος καὶ μάλιστα θὰ μᾶς χωρίζει ἡ Μάγχη ἀν δὲν ἀπατῶμαι!

Ἔμεινα ἀπολιθωμένος ἀπὸ τὴ διαγνωστικὴ τῆς δεινότητα.

Ἡ συζήτησις δὲν ἄργησε νὰ λάβῃ διαστάσεις. Τί νὰ κάμω; Νὰ ἀφήσω νὰ μὲ θεωρῇ γιὰ «χοντρὸ» κ' ἔστι σὸ ἄτομό μου νὰ ἐκθέσω τοὺς πατριώτες μου;

Τῆς ἐπρόσεινα νὰ πάμε σ' ἕνα πλγσίον «καφὲ—μπάρ». Ὁποία ἡ ἔκπληξίς μου !!

Μερσὶ μοῦ ἀπαντᾷ—καὶ ἐφυέσσατα—μὲ μιὰν ἀποσοροφὴν—μοῦ προτείνει ἕνα περίπατο γιὰ νὰ καταλήξουμε στὸ σπίτι τῆς.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη κύριε.

Ἐσυνέχισε, θὰ ξοδεψήτε ἐδῶ ποὺ ἤλθατε—ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ τὴς ἐξῆγησα ὅτι εἶχα ἔλθῃ γιὰ δουλειὲς μου ἐμπορικὲς ἄχι δέβαια τὸ ἤμουνα δημοσιογράφος.

—Ἐδῶ καθῶς θὰ ἀνσιληφθῆτε καὶ σεῖς ὁ ἴδιος, ἐμεῖς εἰμεθὰ τ